AUGUSTINUS

Admont, Mitte 12. Jh. Seite 100r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

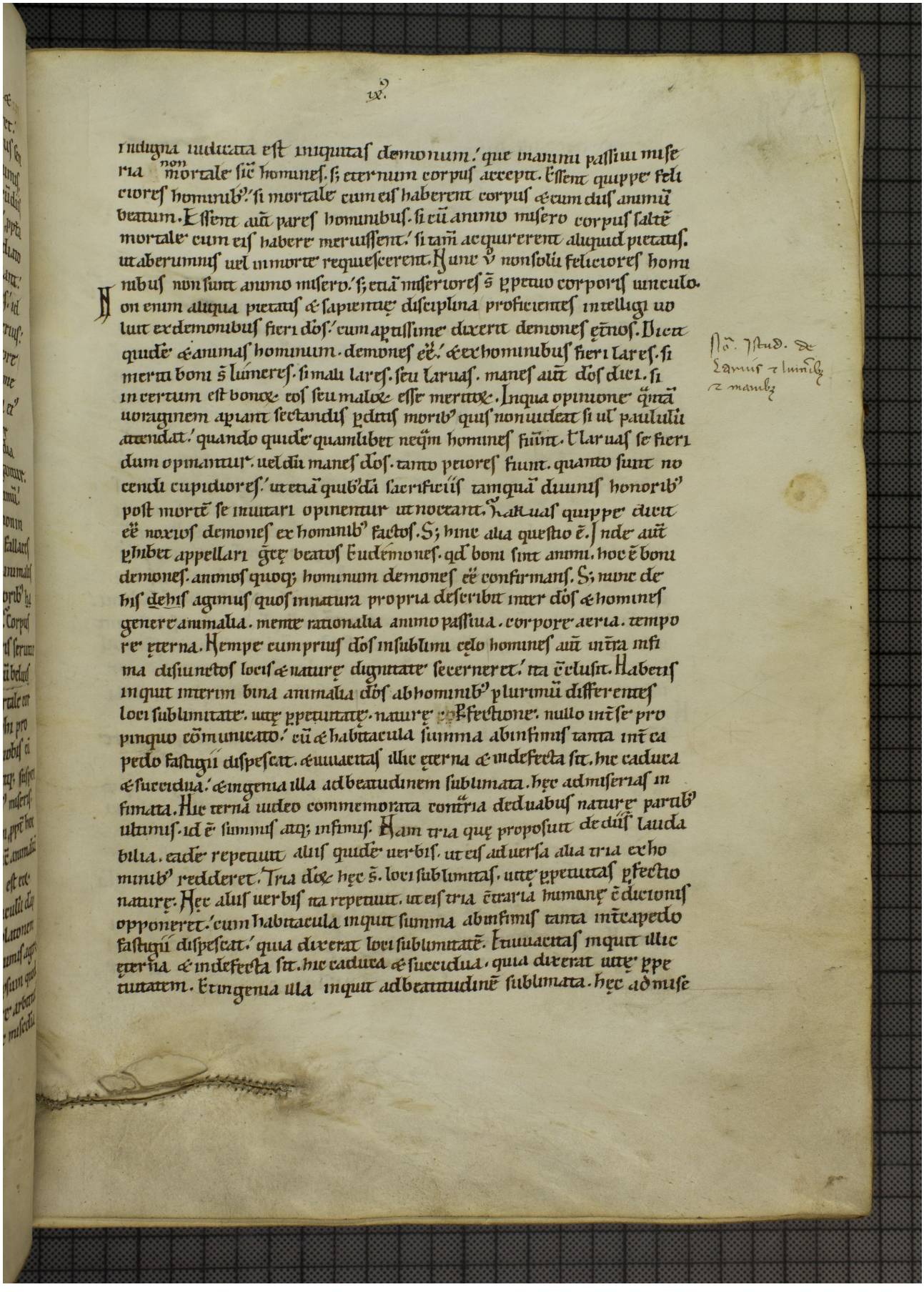

indigna iudicata est iniquitas demonum. que in animi passiui mise
ria non mortale sicut homines. sed eternum corpus accepit. Essent quippe feli
ciores hominibus. si mortale cum eis haberent corpus et cum diis animum
beatum. Essent autem pares hominibus. si cum animo misero corpus saltem
mortale cum eis habere meruissent. si tamen acquirerent aliquid pietatis.
ut aberumnis uel in morte requiescerent. Nunc uero non solum feliciores homi
nibus non sunt animo misero. sed etiam miseriores sunt perpetuo corporis uinculo.
Non enim aliqua pietatis et sapientie disciplina proficientes intelligi uo
luit ex demonibus fieri deos. cum apertissime dixerit demones eternos. Dicit
quidem et animas hominum. demones esse. et ex hominibus fieri lares. si
meriti boni sunt lumeres. si mali lares. seu laruas. manes autem deos dici. si
incertum est bonorum eos seu malorum esse meritorum. In qua opinione quantam
uoraginem aperiant sectandis perditis moribus quis non uideat si uel paululum
attendat. quando quidem quamlibet nequam homines fiunt. et laruas se fieri
dum opinantur. uel dum manes deos. tanto peiores fiunt. quanto sunt no
cendi cupidiores. ut etiam quibusdam sacrificiis tamquam diuinis honoribus
post mortem se inuitari opinentur ut noceant. Laruas quippe dicit
esse noxios demones ex hominibus factos. Sed hinc alia questio est. Inde autem
prohibet appellari graece beatos Eudemones. quod boni sint animi. hoc est boni
demones. animos quoque hominum demones esse confirmans. Sed nunc de
his de his agimus quos in natura propria describit inter deos et homines
genere animalia. mente rationalia animo passiua. corpore aeria. tempo
re eterna. Nempe cum prius deos in sublimi celo homines autem in terra infi
ma disiunctos locis et naturae dignitate secerneret. ita conclusit. Habetis
inquit interim bina animalia deos ab hominibus plurimum differentes
loci sublimitate. uitae perpetuitate. naturae perfectione. nullo inter se pro
pinquo communicato. cum et habitacula summa ab infimis tanta inter ca
pedo fastigii dispescat. et uiuacitas illic eterna et indefecta sit. hic caduca
et succidua. et ingenia illa ad beatitudinem sublimata. haec ad miserias in
fimata. Hic terna uideo commemorata contraria de duabus naturae partibus
ultimis. id est summis atque infimis. Nam tria quae proposuit de diis lauda
bilia. eadem repetiuit aliis quidem uerbis. ut eis aduersa alia tria ex ho
minibus redderet. Tria deorum haec sunt. loci sublimitas. uitae perpetuitas perfectio
naturae. Haec aliis uerbis ita repetiuit. ut eis tria contraria humanae condicionis
opponeret. cum habitacula inquit summa ab infimis tanta inter capedo
fastigii dispescat. quia dixerat loci sublimitatem. Et uiuacitas inquit illic
eterna et indefecta sit. hic caduca et succidua. quia dixerat uitae perpe
tuitatem. Et ingenia illa inquit ad beatitudinem sublimata. haec ad mise

Nota. Istud. de Laruis et lumineribus et manibus